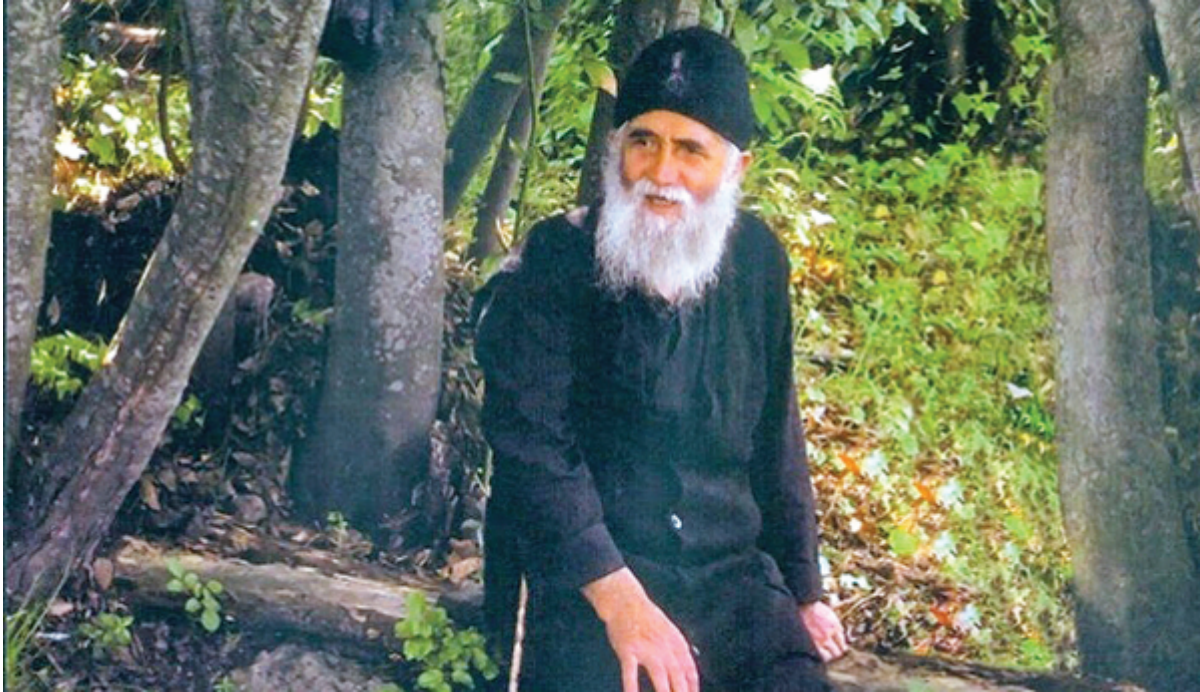

Το μεγαλείο της ευθύτητας του αγίου Παΐσιου σ' έναν κόσμο υποκρισίας

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Χαράλαμπος Ανδραλης

Η πρόσφατη απόφαση του Οικουμενικού Πατριαρχείου[1] για την αγιοκατάταξη του αγιορείτη μοναχού Παΐσιου, ήλθε να επικυρώσει την από χρόνια σχηματισμένη συνείδηση του πληρώματος της Εκκλησίας, περί της αγιότητας του οσίου πατρός. Για τον νεοφανή άγιο έχουν γραφτεί δεκάδες βιβλία και χιλιάδες άρθρα που καταδεικνύουν τα αγιοπνευματικά χαρίσματα, τις ακραίες ασκήσεις, την παραδειγματική αγάπη και την υπερβολική ταπείνωση που τον διέκριναν.

Εκείνο όμως το στοιχείο που θα έπρεπε να επισημανθεί, είναι **η αδιαπραγμάτευτη ευθύτητά του**. Πρέπει να επισημανθεί ιδιαιτέρως, διότι στις πονηρές ημέρες που ζούμε, το ανδρείο αυτό στοιχείο έχει σχεδόν εκλείψει. Η διπροσωπία και η υποκρισία βαφτίστηκαν έξυπνη διπλωματία στους κοσμικούς κύκλους και «διάκριση»(!) στους εκκλησιαστικούς. Η δε ευθύτητα, στον ελάχιστο βαθμό που έχει απομείνει, χαρακτηρίζεται ως ανόητος δονκιχωτισμός και έλλειψη ταπείνωσης αντίστοιχα.

Το αποτέλεσμα αυτών είναι η παντελής έλλειψη εμπιστοσύνης στις ανθρώπινες σχέσεις, καθώς το «ναι» δεν σημαίνει πάντα «ναι», και το «ου» δεν σημαίνει πάντα «ου».

Στη δε πολιτική, το απροκάλυπτο ψεύδος έχει γίνει τόσο φυσικό, που δεν εκπλήσσει και δεν εξεγείρει τις μάζες το ότι δεν τηρούνται ούτε στο ελάχιστο οι προεκλογικές εξαγγελίες των υποψηφίων.

Ζώντας σε μία τέτοια εποχή, ο ασκητής της Παναγούδας, πλήρης από τα χαρίσματα της ταπεινώσεως και της διακρίσεως, δεν έκανε ποτέ διπλωματίες και δημόσιες σχέσεις. **Πήρε ανοιχτή θέση για όλα τα φλέγοντα ζητήματα της εποχής μας**. Μίλησε καθαρά για τα «τρία πλοκάμια του διαβόλου»[2] τον οικουμενισμό[3], τη μασονία και τον κομμουνισμό, για τις μεταφράσεις των λειτουργικών κειμένων[4], για τις μεταμοσχεύσεις[5], για τις ηλεκτρονικές ταυτότητες[6], για την ομοιοπαθητική[7], για τις προγαμιαίες σχέσεις[8], για τη θεωρία της εξέλιξης[9], για τα εθνικά θέματα[10]. Και οι απόψεις του δεν προσαρμόζονταν ανάλογα με το ακροατήριο. Δεν χάιδευε αυτιά. **Δεν ήθελε να γίνει αρεστός, αλλά ωφέλιμος**. Οι θέσεις του ήταν ευθείες και κοφτές. **Στα λεγόμενα και γραφόμενα του αγίου ουδεμία θέση έχουν δεύτερες και τρίτες ερμηνείες[11]**.

Επειδή προαισθανόταν (κατά τη γνώμη μου εξαιτίας του προφητικού χαρίσματος που είχε) ότι οι θέσεις του θα έχουν αργότερα βαρύνουσα σημασία για την εκκλησιαστική και την εθνική συνείδηση, φρόντισε ο ίδιος, παρότι ολιγογράμματος, να γράψει βιβλία και επιστολές. Μάλιστα ένα εσχατολογικό τεύχος[12] το εξέδωσε χειρόγραφο με τα ορθογραφικά του λάθη και όχι μηχανογραφημένο, ώστε να μην αμφισβητηθεί μετέπειτα η γνησιότητά του από κανέναν.

Ο άγιος Παΐσιος, ήταν επίσης απαλλαγμένος από την προσωποληψία, ένα από τα πάθη που γεννούν την έλλειψη ευθύτητας. Το κελί της Παναγούδας, όταν ο

οικιστής του δεν βυθιζόταν στην ησυχία και την προσευχή, ήταν ανοιχτό για όλο τον κόσμο. Τον γέροντα επισκέπτονταν από επίσκοποι μέχρι σταλινικοί άθεοι και από υψηλόβαθμοι αξιωματούχοι μέχρι άποροι ναρκομανείς. Όλους τους αντιμετώπιζε με τον ίδιο σεβασμό και αν χρειαζόταν τους έλεγχε με την ίδια παρρησία[13], θέτοντας ως **όριο στον έλεγχο, όχι την κοινωνική θέση, αλλά την πνευματική κατάσταση και τη δεκτικότητα του ελεγχόμενου προσώπου.**

Η ελεγκτική στάση του οσίου απέναντι σε κάποιους ανθρώπους, αποδεικνύει ότι ο έλεγχος, το **«ξεσκόνισμα»[14]** όπως ο ίδιος το χαρακτήριζε, όταν γίνεται με αγνές προθέσεις και χωρίς εμπάθεια, όταν γίνεται ενάντια στην αμαρτία ή την αίρεση και όχι ενάντια στο πρόσωπο[15], με σκοπό την πνευματική ωφέλεια του ελεγχόμενου, **είναι μια πράξη έμπονης αγάπης, ενώ αντίθετα η κολακεία, αποτελεί ιδιοτελή επίδειξη πνευματικής αδιαφορίας.**

Δυστυχώς, η προσωποληψία είναι μια σοβαρή πνευματική ασθένεια που προσβάλλει όχι μόνο τους κοσμικούς, αλλά και τους λεγόμενους πνευματικούς ανθρώπους. Πολλοί από εμάς, άλλος περισσότερο άλλος λιγότερο, επηρεασμένοι από την καθιερωμένη πια νεοελληνική νοοτροπία, αποδίδουμε αφρόνως υπερβολικές τιμές στους ισχυρούς της ημέρας, ενώ παράλληλα περιφρονούμε τους αδυνάτους.

Μία πτυχή της σοβαρής αυτής πτώσης στον εκκλησιαστικό χώρο, για την οποία ο άγιος Ιάκωβος ο αδελφόθεος στην επιστολή του, αναφέρει ρητά ότι **ο παραβάτης (αυτής και κάθε άλλης εντολής) είναι παραβάτης ολόκληρου του Νόμου του Θεού**[16], τη βλέπουμε να πραγματοποιείται σε κάθε προεκλογική περίοδο, όπου οι υποψήφιοι μαζεύονται εθιμικά μπροστά από την Ωραία Πύλη, στα «επίσημα» (!), σε ξεχωριστή από τους υπολοίπους θέση, ώστε ως άλλοι Φαρισαίοι να αποδείξουν στους πιστούς εκλογείς ότι είναι ευσεβείς. Και όταν εκλεγούν, εκτός από το ότι απέχουν πια από τον μη προεκλογικό εκκλησιασμό, φροντίζουν να νομοθετήσουν ασεβώς εναντίον της κυριακάτικης αργίας, εναντίον των πολυτέκνων, υπέρ της ανέγερσης ισλαμικού τεμένους, υπέρ της ομοφυλοφιλίας κ.λπ.. Οι δε «κοινοί θνητοί» που αποτελούν το εκκλησίασμα, τυχαίνει κάποιες φορές να μένουν έξω από το Ναό, για λόγους ασφαλείας[17]!!!

Ο ταπεινός γέροντας, από την άλλη, έδειχνε την ίδια αγάπη και τιμή στους καταφρονεμένους της ζωής[18] με εκείνη που έδειχνε στους «επιτυχημένους», διότι στο πρόσωπο όλων έβλεπε την εικόνα του Θεού.

Η περιφρόνηση που είχε ο άγιος για τα αξιώματα, καταδεικνύεται και από το ότι αρνήθηκε επίμονα ο ίδιος να λάβει οποιοδήποτε αξίωμα, ακόμα και την ιερωσύνη[19], παρότι του προτάθηκε πολλές φορές από ευλαβείς αρχιερείς,

παραμένοντας μέχρι το τέλος της επίγειας ζωής του ένας απλός μοναχός. «Κρύφτηκε» στη μέση του πουθενά, σ' ένα δάσος του Αγίου Όρους για να μην τιμάται από τον κόσμο. Παρόλα αυτά, χιλιάδες άνθρωποι κατέφευγαν στον αναχωρητή μοναχό για να τους συμβουλευσει και να τους παρηγορήσει. Το κελλί του έγινε πνευματική όαση στην υλιστική έρημο της Νέας Εποχής.

Ενώ ο σύγχρονος άνθρωπος προσπαθεί να προωθηθεί αυτοδιαφημιζόμενος, να στήσει μια ψεύτικη εικόνα του εαυτού του, να γίνει γνωστός και να εκτιμηθεί από τον κόσμο, **ώστε να καλύψει το ψυχικό κενό που δημιουργεί η απομάκρυνσή του από το Θεό**, ο άγιος Παΐσιος αναχώρησε από τον κόσμο ώστε να μην ασχολείται κανείς μαζί του και να μείνει άγνωστος στους ανθρώπους, αλλά γνωστός στο Θεό. Κι όμως η φήμη του και τα λόγια του έφτασαν όχι μόνο σε ολόκληρη την Ελλάδα, αλλά και στην τελευταία άκρη της υφηλίου, τα βιβλία του μεταφράστηκαν σε πολλές γλώσσες, ο ξένος τύπος τον έκανε αντικείμενο έρευνας[20]...

Ο άγιος Παΐσιος, καθώς και οι άλλοι σύγχρονοι άγιοι και γέροντες, αποτελούν τα ιδανικά σημερινά πρότυπα ζωής, την αποστόμωση των δικαιολογιών μας περί «άλλων εποχών», την απτή πραγμάτωση του θεωμένου ανθρώπου, την εναλλακτική λύση στις νεοεποχήτικες σούπες που σερβίρονται αφειδώς από τους κατευθύνοντας την κοινή γνώμη.

Είθε να αποκτήσουμε σε αυτόν τον κόσμο του «δήθεν», της υποκρισίας και του ψεύδους, **την θεάρεστη ευθύτητα, την αγαπητική ανιδιοτέλεια και την παιδική ειλικρίνεια** στις ανθρώπινες σχέσεις μας, με τις πρεσβείες του οσίου Παΐσιου.

Χαράλαμπος Άνδραλης

* Στις υποσημειώσεις αναφέρονται όπου ήταν δυνατό οι διαδικτυακές πηγές, ώστε να είναι ευκολότερα προσβάσιμες στους αναγνώστες

[1] http://makkavaios.blogspot.gr/2015/01/blog-post_28.html

[2] <http://www.impantokratoros.gr/33DC5EAF.el.aspx>

[3] http://aktines.blogspot.gr/2015/01/blog-post_51.html#more

[4] <http://www.alopsis.gr/modules.php?name=News&file=article&sid=1409>

[5] <http://www.im-glyfadas.gr/01/05/01050030.asp>

[6] http://orthodox-watch.blogspot.gr/2010/06/blog-post_16.html

[7] <http://www.alopsis.gr/modules.php?name=News&file=article&sid=405>

[8] π. Γεωργίου Καλπούζου «Έφηβοι και προγαμιαίες σχέσεις», σελ. 60-67

[9] http://www.egolpion.com/paisios_exelixh.el.aspx

[10] Αθ. Ρακοβαλή, Ο Πατήρ Παΐσιος μου είπε, σελ 68

Νικολάου Ζουρνατζόγλου, Μαρτυρίες Προσκυνητών, Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης, τόμος Α', σελ 259

Νικολάου Ζουρνατζόγλου, Μαρτυρίες Προσκυνητών, Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης, τόμος Β', σελ 373.

Ιερομόναχου Χριστόδουλου, «Σκεύος Εκλογής», Σελ :219

Πρεσβυτέρου Διονυσίου Τάτση, «Ο Γέροντας Παΐσιος», 1995

[11] Σε αντίθεση με την πλειοψηφία των πολιτικών μας, οι οποίοι μπορούν να μιλάνε ώρες, χωρίς να λένε τίποτα σαφές.

[12] <http://anavaseis.blogspot.gr/2010/07/666.html>

[13] http://hellas-orthodoxy.blogspot.gr/2015/01/blog-post_77.html

[14] <http://xristianos.gr/forum/viewtopic.php?f=14&t=12293>

[15] http://www.oodegr.co/oode/pateres1/paisios/gramma_nomou1.htm

[16] Ιακ. Β', 10

[17] <http://www.zougla.gr/greece/article/frourio-o-agios-dimitris-tis-8esalonikis>

[18] <http://xristianos.gr/forum/viewtopic.php?f=14&t=12941>

[19] Γέροντος Παΐσιου Λόγοι Α' Ιερόν Ησυχαστήριον «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος» Σουρωτή Θεσσαλονίκης 1999

[20]

<http://www.wsj.com/articles/SB10001424127887324469304578143271912956476>

Πηγές: aktines.blogspot.gr- hristospanagia3.blogspot.gr